

Sabatul, o zi a libertății

Sabat după-amiază

Completați și memorați: „Apoi le-a zis: «Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat.»” (Marcu 2:27)

Dumnezeu a creat Sabatul ca act final al săptămânii creațiunii.

De fapt, în ziua a șaptea, Dumnezeu nu doar S-a odihnit, ci a creat odihna ca parte integrantă a modului în care trebuia să fie lumea. Sabatul a fost o demonstrație a felului în care noi am fost creați pentru a interacționa cu Dumnezeu și unii cu ceilalți.

De aceea, nu este deloc surprinzător să vedem că Sabatul, ca una dintre porunci în planul lui Dumnezeu pentru poporul Său, apare de foarte timpuriu în stabilirea noii națiuni israelite. Trebuia să aibă un rol central în viața evreilor.

Adesea, când vorbim despre Sabat, conversația se îndreaptă foarte rapid spre păzirea Sabatului: care sunt lucrurile pe care nu ar trebui să le facem și pe care să le facem. Oricât de importante ar fi aceste întrebări, noi trebuie să înțelegem rolul fundamental pe care Sabatul trebuia să îl aibă în lume și în viața poporului lui Dumnezeu ca un simbol al harului și al purtării Sale de grijă.

Așa cum a spus Domnul Isus, Sabatul zilei a șaptea a fost creat pentru om, pentru toți oamenii. Când ne amintim cu adevărat de ziua Sabatului, acest lucru va schimba fiecare zi a săptămânii și, așa cum a demonstrat Mântuitorul, poate fi un mijloc de a le aduce binecuvântare și altora.

După generații de robie și degradarea adusă de o astfel de stare asupra poporului Său asuprit, Dumnezeu a încercat să îi înalțe pe israeliții eliberați de curând, îndreptându-le atenția spre un mod mai bun de a trăi și dându-le legi pentru o ordine mai bună în noua lor societate. Dar acest proces a început printr-o lecție dată sub forma unei pilde practice și instructive.

Israeliții au mers prin pustie timp de patruzeci de ani, iar continua dovada vizibilă a grijii lui Dumnezeu și altruismul practic ar fi trebuit să devină parte a culturii societății israeliților. Lecția a venit prin mană, aliment care apărea în fiecare dimineață pe pământ în jurul taberei lor.

1. Care crezi că este semnificația menționării măsurii exacte pentru fiecare persoană?

Exodul 16:16-18 „Iată ce a poruncit Domnul: „Fiecare dintre voi să strângă cât îi trebuie pentru hrană, și anume un omer de cap, după numărul sufletelor voastre; fiecare să ia din ea pentru cei din cortul lui.” Israeliții au făcut așa și au strâns unii mai mult, alții mai puțin. În urmă o măsurau cu omerul, și cine strânsese mai mult n-avea nimic de prisos, iar cine strânsese mai puțin nu ducea lipsă deloc. Fiecare strângea tocmai cât îi trebuia pentru hrană.”Exodul 16:16-18

În 2 Corinteni 8:10-15, Pavel face referire la această istorisire ca fiind un exemplu al modului în care să dăruiască creștinii: „În împrejurarea de acum, prisosul vostru să acopere nevoile lor, pentru ca și prisosul lor să acopere, la rândul lui, nevoile voastre, așa ca să fie o potrivire” (vers. 14).

Lecția pentru israeliți, și pentru noi, era că Dumnezeu oferise suficiente provizii pentru poporul Său și pentru creația Sa. Dacă am lua doar cât avem nevoie și am fi gata să împărțim cu ceilalți surplusul, cu toții ar avea de ajuns. Luând doar cât le trebuia pentru o zi, trebuiau să creadă că în ziua următoare vor primi din nou. Cei asupriți, așa cum erau robii israeliți, au tendința să se concentreze pe supraviețuire, dar Dumnezeu dorea să le demonstreze că pot avea o viață de încredere, generozitate și dăruire.

Dar mai era o dimensiune, mai remarcabilă, a acestei practici. În fiecare vineri cădea o porție dublă de mană și doar vinerea poporul putea să strângă mană în plus, ca pregătire pentru Sabat. Această măsură specială pentru Sabat a devenit o modalitate în plus prin care ei să învețe să se încreadă în Dumnezeu pentru toate nevoile lor. Porția aceasta de mană în plus, un har din partea lui Dumnezeu, îi ajuta să se bucure pe deplin de odihna făgăduită în Sabatul zilei a șaptea.

Ce putem face vinerea care să ne ajute să ne bucurăm mai mult de lucrurile pe care ni le oferă Dumnezeu în Sabat?

Luni, 15 iulie

Două motive pentru a respecta Sabatul

2. Cum se completează următoarele două versiuni ale poruncii a "Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul **patra?** tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeuul tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba **Exodul 20:8-11** ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o." **Exodul 20:8-11** "Ține ziua de odihnă ca s-o sfințești, cum ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău. Șase zile **Deuteronomul 5:12-15** să lucrezi și să-ți faci toate treburile. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă a Domnului Dumnezeuul tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici boul tău, nici măgarul tău, nici vreunul din dobitoacele tale, nici străinul care este în locurile tale, pentru ca și robul

Aducerea-aminte este o parte importantă a relației pe care Dumnezeu vrea să o restabilească cu poporul Său, o relație înțemeiată pe faptul că Dumnezeu este Creatorul și Răscumpărătorul nostru. Aceste două calități apar în cele două versiuni ale poruncii a patra și sunt strâns legate de Sabat și de practicile acestuia.

Leșind dintr-o țară cu mulți zei falși, israeliții aveau nevoie să li se aducă aminte că Dumnezeu lor este Dumnezeuul Creator. Sabatul era un mijloc esențial, devenind și mai semnificativ prin faptul că vinerea primeau o cantitate dublă de mană, dovadă clară a puterii creatoare a lui Dumnezeu. În Exodul 20, este descoperit mai clar faptul că Dumnezeu este Creatorul nostru.

și roaba ta să se odihnească întocmai ca tine. Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul Dumnezeuul tău te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins, de aceea ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău să ții ziua de odihnă." Deuteronomul 5:12-15

În versiunea din Deuteronomul 5 a poruncii a patra, în centru se află eliberarea, răscumpărarea și salvarea. Era istoria pe care israeliții trebuiau să o spună din nou și din nou și se puteau conecta cu ea în special în fiecare Sabat. Istoria aceasta a fost inițial legată de eliberarea fizică din robia egipteană, dar, pe măsură ce L-au înțeles mai bine pe Dumnezeu și mântuirea Lui, Sabatul a ajuns să fie și un simbol săptămânal și o sărbătoare a salvării lor spirituale.

Ambele motivații pentru Sabat erau legate de refacerea relației dintre Dumnezeu și poporul Său: „Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru!” (Ezechiel 20:12). După cum am văzut, Sabatul nu era doar pentru acest grup de oameni. Pe temeiul acestei relații ei trebuiau să formeze o societate nouă, care să arate bunătate pentru cei din afară și să fie o binecuvântare pentru întreaga lume.

„De aceea ți-a poruncit Domnul, Dumnezeul tău, să ții ziua de odihnă” (Deuteronomul 5:15). Prin păzirea Sabatului ca mijloc de aducere-aminte și de sărbătorire a creării și răscumpărării noastre, noi putem continua să avem o relație tot mai strânsă cu Dumnezeu și cu cei din jurul nostru. Dumnezeu este milostiv față de noi, de aceea și noi trebuie să fim miloși față de ceilalți.

Cum ne poate face păzirea Sabatului mai buni, mai blânzi, mai sensibili și mai miloși?

Martți, 16 iulie

O zi a egalității

Un lucru care pare destul de evident și doar la o citire rapidă a Celor Zece Porunci din Exodul 20 și Deuteronomul 5 este că porunca a patra este cea mai detaliată. Dacă unele porunci sunt enunțate chiar și numai în trei cuvinte în unele versiuni (în ebraică, unele doar în două cuvinte), porunca a patra dă loc la de ce, cum și cine cu privire la aducerea-aminte de ziua Sabatului.

3. Ce spune porunca despre slujitori și străini, chiar și despre animale,

și la ce se referă? “Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului
Exodul 20:8-11 Dumnezeuului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.”

Dintre toate detaliile despre Sabat este remarcabil accentul pus pe ceilalți. Sigve K. Tonstad susține că acest fel de poruncă este unică între toate culturile lumii. Porunca despre Sabat, explică el, „prioritizează de jos în sus și nu privind în jos din vârf, ținându-se seama în primul rând de cei mai slabi și vulnerabili membri ai societății. Cei care au cea mai mare nevoie de odihnă – robii, străinii din casă și animalele de povară – sunt scoși în evidență printr-o mențiune specială. Cei mai puțin privilegiați, chiar și animalele necuvântătoare, găsesc un aliat în odihna zilei a șaptea.” – *The Lost Meaning of the Seventh Day*, Michigan: Andrews University Press, 2009, pp. 126–127

Porunca se concentrează pe ideea că toți ar trebui să se bucure de ziua Sabatului. În lumina Sabatului, toți suntem egali. Dacă în timpul săptămânii tu ești angajator, nu ai nicio autoritate să îi obligi pe angajații tăi să lucreze în Sabat. Motivul: Dumnezeu le-a dat și lor o zi de odihnă. Dacă ești angajat – sau chiar rob – în toate celelalte zile, Sabatul îți reamintește că și tu ai fost creat și răscumpărat de Dumnezeu și El te invită să sărbătorești acest lucru în alt mod decât prin îndeplinirea datoriilor obișnuite. Chiar și cei care nu păzesc Sabatul – „străinul care este în casa ta” (Exodul 20:10) – ar trebui să beneficieze de Sabat.

Această idee ar fi fost o schimbare remarcabilă a perspectivei pentru israeliți, care tocmai scăpaseră de robie și marginalizare. Acum, când trebuiau să se stabilească într-o țară a lor, Dumnezeu nu dorea ca ei să adopte obiceiurile foștilor opresori. El nu le-a dat doar legi detaliate pentru societatea lor, ci și o amintire săptămânală puternică a faptului că suntem egali înaintea lui Dumnezeu.

Cum le poți spune despre Sabat celor din jurul tău, cum ar putea beneficia ei de faptul că tu păzești Sabatul?

Deși viziunea inițială despre Sabat și păzirea lui era cuprinzătoare și îi includea pe toți, când Isus a fost pe pământ, pentru mulți conducători religioși, Sabatul devenise cu totul altceva. În loc să fie o zi de libertate și egalitate, ajunsesse o zi plină de reguli și restricții omenesti, tradiționale. Domnul Isus a stat împotriva acestor atitudini, în special când îi erau impuse.

Și a arătat acest lucru în special prin multele minuni de vindecare făcute în Sabat. Ar părea că El a vrut să demonstreze ceva important în legătură cu Sabatul. Adesea, Isus a făcut comentarii despre cât de potrivit era să se facă vindecări în Sabat și fariseii au folosit afirmațiile Lui ca pe un motiv de a căuta să-L omoare.

4. Citește următoarele relatări despre vindecări făcute de Isus în Sabat. Care sunt cele mai semnificative lucruri pe care le observi în aceste relatări?

„Isus a plecat de acolo și a intrat în sinagogă. Și iată că în sinagogă era un om care **Matei 12:9-13** avea o mână uscată. Ei, ca să poată învinui pe Isus, L-au întrebat:

Marcu 1:21-26 „Este îngăduit a vindeca în zilele de Sabat?” El le-a răspuns:

3:1-6 într-o groapă, în ziua Sabatului, să n-o apuce și s-o scoată afară? Cu cât mai de preț este deci un om decât o oaie? De aceea este îngăduit a face

Ioan 9:1-16 bine în zilele de Sabat.” Atunci a zis omului aceluia: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o și mâna s-a făcut sănătoasă, ca și cealaltă.”Matei 12:9-13

Isus a confirmat că Sabatul este important. Noi trebuie să punem granițe în jurul Sabatului pentru a-l păzi într-un mod special și pentru a permite ca acest timp săptămânal să fie o ocazie de a crește în relația noastră cu Dumnezeu, cu familiile noastre, cu biserica și cu cei din jur. Dar păzirea Sabatului nu ar trebui să fie în mod egoist doar pentru noi. Isus spunea: „De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat” (Matei 12:12).

Mulți membri ai bisericii fac o lucrare bună, ajutându-i pe alții. Dar mulți dintre noi simțim că ar trebui să facem mai mult. Știm că Dumnezeu Se îngrijește de cei în suferință, de cei asupriți sau uitați

și la fel ar trebui să ne îngrijim și noi de ei. Deoarece ni s-a poruncit să nu ne facem lucrul nostru obișnuit și pentru că suntem liberi de presiunile din timpul săptămânii, în Sabat avem timp să ne concentrăm pe grija față de ceilalți ca fiind o cale de a păzi Sabatul în mod adevărat și activ: „Potrivit cu porunca a patra, Sabatul a fost dedicat odihnei și închinării religioase. Orice activitate seculară trebuia suspendată, dar faptele de milă erau în armonie cu planul Domnului... A-i ușura pe cei chinuți și a-i mângâia pe întristați este o lucrare a iubirii ce onorează ziua sfântă a lui Dumnezeu.” – Ellen. G. White, *Lucrarea de binefacere*, p. 77

Tu ce faci pentru binele celorlalți în Sabat?

Joi, 18 iulie

Odihna Sabatului pentru pământ

Sabatul era parte integrantă a ciclului vieții pentru poporul Israel. Dar principiul Sabatului nu se referea doar la o zi în fiecare săptămână, ci includea și o odihnă specială la fiecare al șaptelea an, culminând cu anul jubiliar după ce treceau de șapte ori șapte ani, adică anul al cincizecilea.

5. Ce este remarcabil în următoarea îndrumare? Cum ai putea include un astfel de principiu în viața și munca ta?

„Domnul a vorbit cu Moise pe muntele Sinai și a zis: „Vorbeste copiilor lui Israel și **Leviticul 25:1-7** spune-le: ‘Când veți intra în țara pe care v-o dau, pământul să se odihnească, să țină un Sabat în cinstea Domnului. Șase ani să-ți semeni ogorul, șase ani să-ți tai via și să strângi roadele. Dar anul al șaptelea să fie un Sabat, o vreme de odihnă pentru pământ, un Sabat ținut în cinstea Domnului: în anul acela să nu-ți semeni ogorul și să nu-ți tai via. Să nu seceri ce va ieși din grăunțele căzute de la seceri și să nu culegi strugurii din via ta netăiată: acesta să fie un an de odihnă pentru

Anul sabatic prevedea ca terenurile agricole să rămâne nelucrate un an. Este un act remarcabil de administrare a terenului și înțelepciunea acestei practici agricole a fost recunoscută la scară largă.

Al șaptelea an era important și pentru sclavi (Exodul 21:1-11). În cazul în care vreun israelit era atât de îndatorat, încât ajungea

46 pământ. Ceea ce va ieși de la sine din pământ în timpul Sabatului lui să vă slujească de hrană, ție, robului și roabei tale, celui tocmit de tine cu ziua și străinului care locuiește cu tine, vitelor tale și fiarelor din țara ta; tot venitul pământului să slujească de hrană.” Leviticul 25:1-7

să se vândă, trebuia să fie eliberat în al șaptelea an. Tot astfel, datoriile mari trebuiau anulate la sfârșitul celui de-al șaptelea an (Deuteronomul 15:1-11).

În pustie, israeliții trebuiau să creadă că Domnul le va da mană; acum, prin nelucrarea pământului un sezon, ei dovedeau încredere că Dumnezeu va oferi suficient în anul anterior și din ceea ce pământul producea singur în anul sabatic. În mod asemănător, eliberearea sclavilor și anularea datoriilor era un act de îndurare, dar și de încredere în puterea lui Dumnezeu de a purta de grijă. Israelii trebuiau să învețe că nu puteau să îi asuprească pe ceilalți ca să își poarte de grijă lor înșiși.

Principiile și modelul Sabatului trebuiau să fie strâns întrepătrunse în societatea israelită ca întreg. Tot așa și acum, păzirea Sabatului ar trebui să fie o disciplină spirituală care să ne transforme toate celelalte zile. În sens practic, Sabatul este un mod de a aplica în viață îndemnul lui Isus de a căuta mai întâi Împărăția Sa: „Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele... și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:32,33).

Ce ar trebui să fie diferit în celelalte șase zile ale săptămânii datorită păzirii Sabatului? Dacă ești lacom, egoist și nepăsător de duminică până vineri, mai contează dacă în Sabat nu ești așa? (Sau poți să fii doar în Sabat altfel decât în restul săptămânii?)

Vineri, 19 iulie

Un gând de încheiere

„Și omul are o lucrare de făcut în ziua aceasta [în Sabat]. Nevoile vieții trebuie satisfăcute, bolnavii trebuie îngrijiți, lipsurile celor în nevoie trebuie împlinite. Acela care neglijează să-i ajute în Sabat pe suferinzi nu va fi socotit fără vină. Sfânta zi de odihnă a Domnului a fost făcută pentru om și faptele de milă sunt în armonie desăvârșită cu scopul urmărit prin ea. Dumnezeu nu dorește ca fapăturile Lui să sufere nici măcar o oră fie în Sabat, fie în altă zi, dacă acea suferință

poate să fie îndepărtată.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii (Viața lui Iisus)*, pp. 206–207

Rezumat: Dumnezeu a dat Sabatul ca un mod de aducere-amin-te a creațiunii și răscumpărării, dar sunt și multe beneficii practice. Sabatul ne învață să ne încredem în grija lui Dumnezeu față de noi, să practicăm egalitatea și poate deveni o disciplină spirituală care să ne transforme toate relațiile. Isus a demonstrat idealul Său pentru Sabat prin vindecarea bolnavilor și punând accent pe Sabat ca zi în care să îi ajutăm pe cei în nevoie.

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, capitolul „De la Marea Roșie la Sinai”; *Hristos, Lumina lumii*, capitolul „Sabatul”.

BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Samuel 31–2 Samuel 6

1. Câți fii ai lui Saul au pierit împreună cu el în război?

2. Ce a înțeles poporul după cântarea de jale făcută de David pentru Abner?

3. Ce lege absurdă li s-a aplicat șchiopilor și orbilor după cucerirea cetății Sionului?

4. Ce sentiment a avut Mical în inima ei, văzându-l pe David cum juca înaintea chivotului?

Evangelizare, subcapitolul „Chemarea la o lucrare grabnică”

5. Ce anume pare dificil în privința lucrării din orașele mari?

PRIVIRE GENERALĂ

Ziua a șaptea a săptămânii creațiunii – prima zi întregă pentru Adam și Eva – a fost o zi de odihnă. „În ziua a șaptea Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse” (Geneza 2:2). Sabatul este un monument care Îl onorează pe Dumnezeu ca marele nostru Creator. Repetarea poruncii a patra în Deuteronomul 5:15 leagă păzirea Sabatului de lucrarea lui Dumnezeu de răscumpărare. Dumnezeu a dorit ca Sabatul să fie un memorial al lucrării Sale creatoare și răscumpărătoare. El nu l-a creat ca pe o răsplată pentru munca și truda noastră din timpul săptămânii.

Obiectivele instructorului:

- Reamintește-le membrilor grupei că Dumnezeu a făcut minunea cu mana timp de patruzeci de ani înainte ca Moise să repete Legea lui Dumnezeu la granițele țării promise (Deuteronomul 4:1; 5:6-21). Această minune includea o porție zilnică de mană (de duminică până joi) și porția dublă de vineri, ca să fie și pentru Sabat.
- Să observăm că porunca a patra cheamă poporul lui Dumnezeu să le acorde privilegiul universal și egal al odihnei Sabatului tuturor oamenilor, inclusiv robilor și străinilor. Porunca lui Dumnezeu pentru odihna Sabatului se referă și la animalele domestice. Noi credem în privilegiul egal al odihnei Sabatului pentru toți oamenii și pentru animalele domestice, și acest lucru ar trebui să guverneze gândirea noastră, atitudinea noastră față de ceilalți și activitățile noastre personale și în celelalte șase zile ale săptămânii.
- Reamintește-le membrilor grupei că și pământului pe care îl dețineau israeliții îi era permis să se odihnească o dată la șapte ani.
- Îndreaptă-le atenția membrilor grupei spre atitudinea lui Isus față de vindecarea în Sabat. Reamintește-le că atitudinea lui Isus față de vindecare ar trebui să ne guverneze atitudinile și acțiunile în celelalte șase zile.

COMENTARIU

Mana și evitarea risipei

„Mănâncă tot din farfurie! Sunt copii în alte țări care mor de foame!” Acest clișeu este folosit de mulți părinți pentru a încerca să prevină risipa. Totuși există mult adevăr în această mustrare bine cunoscută. De

exemplu, în Statele Unite se aruncă anual mai mult de 35 de milioane de tone de hrană, adică aproximativ 40% din toată hrana cumpărată anual în țară.

Relatarea despre mană exemplifică principiul de a lua doar atât cât avem nevoie din hrana dată de Dumnezeu pentru a ne îndeplini nevoile, evitând risipa. Acest principiu ar trebui să guverneze modul în care ne satisfacem toate celelalte nevoi. La început, israeliților le-a fost greu să se încreadă în acest principiu. În loc să creadă că Dumnezeu va repeta minunea în ziua următoare, unii oameni și-au adunat mană în plus, de care nu aveau nevoie, schimbând minunea lui Dumnezeu în viermi. Această lecție din experiența cu mana prezintă un concept biblic repetat din nou și din nou în alte contexte în toată Scriptura. De exemplu, citiți în grupă Leviticul 19:9,10 și Marcu 6:34-44.

Discutați în grupă

- Ce ne cere Dumnezeu în Leviticul și Marcu să punem deoparte pentru săraci? Hrană? Bani? Timp?
- Cum privește Dumnezeu strângerea obsesivă de lucruri? (Luca 12:16-21)
- Ce alte învățături referitoare la Sabat vedem demonstrate în felul în care era asigurată mana pentru ziua Sabatului?
- Cum ne putem manifesta încrederea în Dumnezeu și cum ne putem pregăti corespunzător pentru Sabat, din perspectiva lecțiilor învățate din episodul cu mana?
- Cum este întărită ideea de egalitate prin porunca dată de Dumnezeu poporului Său de a se odihni de munca obișnuită în Sabat?
- Ce mai putem învăța din absența manei în Sabat și din faptul că nu se strica?

Pasaj biblic. Crearea omului și răscumpărarea lui sunt legate una de alta. Biblia leagă activitatea creatoare a Domnului Isus de activitatea Sa de răscumpărare. Evrei 1:1-3 Îl descrie pe Hristos ca fiind Cel care „a făcut veacurile” (Evrei 1:2, în engl. „a făcut lumile”). Imediat după această afirmație, Pavel menționează că Hristos este Cel care „a făcut curățirea păcatelor” (Evrei 1:3). Coloseni 1:16,20 ne spune ceva asemănător, prezentându-L pe Hristos ca fiind Creator și Răscumpărător. Ca o încununare, Pavel îl numește pe creștin „o făptură nouă” (2 Corinteni 5:17). Cu adevărat, răscumpărarea este un act creator.

Deuteronomul 5:15 prezintă răscumpărarea din sclavie ca motiv pentru păzirea Sabatului. Pentru niște sclavi, este o veste uimitoare! Nu mai trebuie să lucreze pentru foștii lor stăpâni și libertatea este parte a vieții lor pentru totdeauna. Sclavii nu pot să treacă peste o zi de lucru, dar oamenii liberi pot. A păzi Sabatul înseamnă a-ți exercita dreptul la libertate. Astfel, în ziua Sabatului, despovărarea de muncă înseamnă eliberare, este libertatea Sabatului.

Discutați în grupă: Cum îți exerciți libertatea în Sabat? Care este diferența între principii și reguli? Împărtășește în grupă câteva modalități de a ne bucura de Sabat, fără a le face regulă pentru alții. Puteți da exemple de așa-zise reguli care nu au la bază principii?

O zi a vindecării

Da, Sabatul este o zi de vindecare. Șapte dintre minunile de vindecare ale lui Isus au fost făcute în Sabat. Scriitorii evangheliilor au înregistrat aceste minuni ca pe un testament, o dovadă a intenției lui Dumnezeu ca Sabatul să fie un timp de vindecare (vezi Matei 12:9-15; Marcu 1:21-28; Luca 4:38,39; Luca 13:10-17; Luca 14:1-6; Ioan 5:1-18; Ioan 9:1-41). Prin aceste minuni de vindecare, Isus dorește să reeduce mintea poporului Său cu privire la păzirea Sabatului. Ziua Lui cea sfântă devenise o zi împovărată de regulile impuse asupra ei, o zi deteriorată de atitudinea celor care inventaseră acele reguli.

Discutați în grupă: Cum influențează respectarea Sabatului modul în care relaționăm cu cei din jurul nostru în fiecare zi? Citește 2 Corinteni 2:15 pentru o înțelegere aprofundată.

Pasaj biblic. Cele trei Sabate

1. *Sabatul săptămânal:* Leviticul 23:3 rezonează cu Exodul 20:8-11. Leviticul 25 ne arată că preocuparea pentru Sabat se întinde de la Sabatele săptămânale până la anii sabatici: anul sabatic și jubileul.
2. *Anul sabatic* urmează modelul ciclului săptămânal de șase zile, după care vine ziua de odihnă, Sabatul, extinzând acest model la un ciclu de șapte ani. Pământul, nu doar locuitorii lui, a fost inclus în odihna Sabatului. În Sabatul anilor putem vedea din nou modelul Sabatului săptămânal, căci Sabatul săptămânal „răstoarnă prioritățile, dând atenție în primul rând celor mai slabi și mai vulnerabili membri ai

societății. Cei care au cea mai mare nevoie de odihnă – robii, străinii din țară și animalele de povară – sunt scoși în evidență în mod special.” – Sigve K. Tonstad, *The Lost Meaning of the Seventh Day*, BerrienSprings, MI: Andrews University Press, 2009, p. 126

3. *Jubileul*: Anul jubiliar (Anul de veselie) era anul în care se iertau toate datoriile și pământurile se întorceau la proprietarii inițiali. (Despre Anul jubiliar s-a discutat în studiul 2.)

Discutați în grupă: Credeți că ar fi ceva din cele menționate mai sus care s-ar putea aplica astăzi?

APLICAȚIA

Dumnezeu ne poruncește să ne odihnim în Sabat de munca noastră din cursul săptămânii și să nu mai urmărim propriile interese, financiare sau de altă natură, în orele sfinte ale acestei zile. Totuși Ellen G. White spune că și în Sabat noi trebuie să fim recunoscători față de puterea continuă a lui Dumnezeu care ne susține:

„Dacă Dumnezeu Și-ar opri mâna pentru o clipă, omul ar cădea și ar muri. Și omul are o lucrare de făcut în ziua aceasta. Nevoile vieții trebuie satisfăcute, bolnavii trebuie îngrijiți, lipsurile celor în nevoie trebuie împlinite. Acela care neglijează să-i ajute în Sabat pe suferinzi nu va fi considerat fără vină. Sfânta zi de odihnă a Domnului a fost făcută pentru om și faptele de milă sunt în armonie desăvârșită cu scopul urmărit prin ea. Dumnezeu nu dorește ca faptele Lui să sufere nici măcar o oră, fie în Sabat, fie în altă zi, dacă acea suferință poate să fie îndepărtată.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 207

Cum se armonizează „faptele de milă” pe care le facem în Sabat cu învățătura lui Isus care spune că Sabatul a fost făcut pentru om (Marcu 2:27)? Invită-i pe membrii grupei să își împărtășească mărturia lor despre momentele în care au pus în practică învățătura lui Isus. Poate, în experiența lor, membrii grupei au întâlnit oameni în nevoie sau care aveau o urgență (Luca 14:2-4). Cum au reușit să păstreze sfințenia Sabatului când au încercat să ușureze suferința semenilor în această zi sfântă?